

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W. dnia 06 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Marchwicka

Protokolant Małgorzata Alfawicka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 05.03.2014r., 09.04.2014r., 15.05.2014r. i 05.06.2014r. we W. na rozprawie sprawy z oskarżenia Komisariatu Policji W. wobec

P. O. (P. O.)

syna W. i K. z domu T.

urodz. (...) w N.

obwinionego o to, że:

w nocy z 13 na 14 czerwca 2012 roku w godz. 02:30-03:00 we W. przy ul. (...) podzegał Panów J. B. i H. P. do popełnienia wykroczenia polegającego na zakłóceniu ciszy nocnej okolicznym mieszkańcom, poprzez przeładunek z samochodów dostawczych do magazyny umieszczonych przy ul. (...) we W. towarów za pomocą wózka stalowego, który przeciągany po nierównej nawierzchni emitując przy tym duży hałas, ponadto zakłócanie ciszy polega na przrzucaniu i przesuwanie paczek (paczki nie są przenoszone i kładzione tylko celowo rzucane i przesuwane) ponadto zakłócenie ciszy polega na głośnym porozumiewaniu się w/w sobą pomiędzy sobą – krzykach czym działał na szkodę zgłaszającej Pani K. G.

tj. o czyn z art. 51 §1 i 3 k.w.

I. uznaje obwinionego **P. O.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a stanowiącego wykroczenie z art.51§1 i 3 k.kw. i za to na podstawie art.51§1 k.w. w zw. z art.12 k.w. i art.24§1 i 3 k.w. wymierza mu grzywnę w kwocie 300 (trzystu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i wymierza mu opłatę w wysokości 50 (trzydziestu) złotych.

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 13 na 14 czerwca 2012r. w godzinach nocnych pomiędzy godzinami 02.00 a 03.00 H. P. wraz z J. B. dokonywali rozładunku towarów z samochodów do magazynów położonych we W. przy ul. (...).

Przeładunek odbywał się przy użyciu stalowego wózka, który był przeciągany po nierównej nawierzchni emitując przy tym hałas. Ponadto przeładunek polegał na przrzucaniu i przeciąganiu paczek. W czasie przeładunku H. P. i J. B. głośno porozumiewali się.

/dowód: zeznania świadka K. G. k.89-90 oraz z akt VI W 606/13 k.4-4v., z akt VIW 603/13 k.69-70

zeznania świadka P. M. (1) k. 93-95/

K. G. której mieszkanie sąsiaduje z terenem magazynów zawiadomiła policję o zakłócaniu ciszy nocnej.

Na miejsce przyjechał patrol w składzie post. D. Ż. (1) i sierż. Z. D..

Funkcjonariusze policji nakazali J. B. i H. P. zaprzestanie przeładunku, jednakże nie wykonali oni polecenia.

/dowód: zeznania świadka K. G. k.89-90 oraz z akt VI W 606/13 k.4-4v., z akt VIW 603/13 k.69-70

zeznania świadka D. Ż. (1) k. 90-91

zeznania świadka Z. D. k.9293

zeznania świadka P. M. (1) k. 93-95

częściowo zeznania świadka J. B. k.95-102

częściowo zeznania świadka H. P. k.124-129

W czasie interwencji na miejscu zdarzenia pojawił się P. O., który powiedział J. B. i H. P. aby kontynuowali przeładunek.

/dowód: zeznania świadka K. G. k.89-90 oraz z akt VI W 606/13 k.4-4v., z akt VIW 603/13 k.69-70

częściowo wyjaśnienia obwinionego P. O. k.76/

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia w sprawie VI W 606/13 z dnia 03 marca 2014e. H. P. został uznany winnym tego, że w okresie od początku maja 2012r. do dnia 29 czerwca 2012r. w godzinach nocnych pomiędzy godziną 02:30 a 03:45 we W. przy ul. (...), a w szczególności w nocy z 11 na 12 czerwca 2012r. ok. godz. 02.40 , w nocy z 12 na 13 czerwca 202r. o godz. 2.35 i w nocy z 14 na 15 czerwca 2012r. o godz. 02.30 działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. zakłócił cisze i spoczynek nocny okolicznym mieszkańcom poprzez przeładunek z samochodu dostawczego do magazynu towarów za pomocą wózka stalowego, który przeciągany jest po nierównej nawierzchni, emitując przy tym duży hałas, ponadto zakłócanie ciszy polega na przerzucaniu i przesuwanie paczek (paczki nie są przenoszone i kładzione tylko celowo rzucając i przesuwane) czym działał na szkodę zgłaszającego pana P. M. (2) i K. G. tj. czynu z art.51§1 k.w. i wymierzono mu grzywnę w kwocie 100 zł.

/dowód: akta Sadu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia VI W 606/13/

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia w sprawie VI W 603/13 z dnia 18 lipca 2013r. J. B. został uznany winnym tego, że w nocy z 11 na 12 czerwca 2012r., w nocy z 12 na 13 czerwca 2012r., w nocy z 14 na 15 czerwca 2012r. między godziną 2.00 a 3.00 we W. przy ul. (...) zakłócił cisze i spoczynek nocny okolicznym mieszkańcom, a w szczególności K. G. i P. M. (1) poprzez emitujący hałas przeładunek towaru, prowadzenie głośnych rozmów a także inicjowanie działania alarmu dźwiękowego, tj. czynów z art.51§1 k.w. za który wymierzono mu grzywnę w kwocie 600 zł.

/dowód: akta Sadu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia VI W 603/13/

P. O. ma 33 lata, jest zatrudniony jako przedstawiciel handlowy, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie był wcześniej karany.

/dowód: dane o osobie obwinionego k.75/

Przesłuchiwany na rozprawie w dniu 05 marca 2014r. **P. O.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie podzegał opisanych w zarzucie osób do zakłócania ciszy nocnej przyszedł jedynie wyjaśnić sprawę z policją na prośbę kierownika placówki. Gdy się pojawił na miejscu zdarzenia załadunek już się kończył a policjanci zaproponowali mu mandat, jednakże odmówił jego przyjęcia. Jego rolą na miejscu zdarzenia było sprawdzenie czy rzeczywiście hałas jest tak duży że może przeszkadzać. Wcześniej stał i obserwował rozładunek, żaden z kierowców do niego nie dzwonił. Miał przy sobie plan zagospodarowania przestrzennego aby wskazać, że jest to teren przemysłowy i że mogą tam mieć miejsce prace przeładunkowe. Kierowcy zapytali się co mają robić i on powiedział, że mają skończyć to co zaczęli, nie pamiętał jak zareagował policjant. Według P. O. hałas nie był duży, był słyszalny wówczas gdy był wyciągany wózek widłowy, a gdy zaczyna zaś przeładunek nie jest on już słyszalny. Wskazał, że następnego dnia miał zdać relację ze swoich spostrzeżeń. P. że hałas robił wózek widłowy ciągnięty po betonie i w firmie podjęto decyzję o położeniu mat wygłuszających.

/dowód: wyjaśnienia obwinionego k.76/

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

P. O. został obwiniony, o to, że w nocy z 13 na 14 czerwca 2012 roku w godz. 02:30-03:00 we W. przy ul. (...) podzegał Panów J. B. i H. P. do popełnienia wykroczenia polegającego na zakłóceniu ciszy nocnej okolicznym mieszkańcom, poprzez przeładunek z samochodów dostawczych do magazynu umieszczonych przy ul. (...) we W. towarów za pomocą wózka stalowego, który przeciągany po nierównej nawierzchni emitując przy tym duży hałas, ponadto zakłócanie ciszy polega na przerzucaniu i przesuwaniu paczek (paczki nie są przenoszone i kładzione tylko celowo rzucając i przesuwane) ponadto zakłócenie ciszy polega na głośnym porozumiewaniu się w/w sobą pomiędzy sobą – krzykach czym działał na szkodę zgłaszającej Pani K. G. o wykroczenie z art. 51§1 i 3 k.w.

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, zarówno sprawstwo, jak i wina obwinionego w zakresie zarzucanego mu wykroczenia nie budziły żadnych wątpliwości Sądu.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na spójnych i logicznych zeznaniach K. G., P. M. (1), a także funkcjonariuszy policji D. Ż. (2) i Z. D.. Częściowo swe ustalenia Sąd oparł na zeznaniach kierowców, uprzednio obwinionych w równoległe toczących się postępowaniach, tj. J. B. i H. P.. Ustalenia swe Sąd oparł również częściowo na treści wyjaśnień obwinionego P. O..

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty zgromadzone w aktach niniejszego postępowania jak również w aktach V W 603/13 i VI W 606/13 Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia, albowiem ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, a ich rzetelność nie budziła żadnych wątpliwości Sądu.

Analizując zeznania świadków K. G. i P. M. (1) Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności świadczących o tym, że świadkowie ci zeznają niezgodnie z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia, choć zauważył, że P. M. (2) nie był naocznym świadkiem zdarzenia objętego zarzutem a zostało mu ono zrelacjonowane przez K. G.. Natomiast zeznania te wskazywały na okoliczności dotyczące dokonywania w godzinach nocnych rozładunku przez kierowców dostarczających towar do magazynów położonych przy ul. (...) również w innych datach niż objęta zarzutem oraz związanych z tymi zdarzeniami interwencji policji.

Odnosząc się do wyjaśnień obwinionego Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim były one spójne z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu powyższe twierdzenia były wyrazem przyjętej przez obwinionego oczywistej linii obrony.

W toku niniejszego postępowania fakt głośnego i uciążliwego dla mieszkańców rozładunku mającego miejsce w nocy z 13 na 14 czerwca 2012r. potwierdziła w swych zeznaniach świadek K. G.. Przesłuchani na tą okoliczność funkcjonariusze policji D. Ż. (1) oraz Z. D. nie umieli z uwagi na upływ czasu w sposób szczegółowy przytoczyć

przebiegu zdarzenia jak również tego, czy w czasie podjętej interwencji rozładunek był kontynuowany i jaka była rola obwinionego w zdarzeniu.

Zeznania złożone przez świadków J. B. oraz H. P. wskazywały na to, że miał miejsce rozładunek towarów, a interwencja policji była związana jak to opisał J. B. prawdopodobnie z tego powodu „że za głośno przeładowywaliśmy towar”. J. B. w złożonych zeznaniach wskazał, że interwencja policji miała miejsce już pod koniec rozładunku i według niego funkcjonariusze policji nie nakazali zaprzestania rozładunku (choć w dalszej części zeznań przyznał że rozładunek był kontynuowany por. k.100-101) co pozostawało w sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka K. G.. Trzeba zauważyć, że świadek K. G. podała, że przybyli na miejsce policjanci nakazali przerwanie rozładunku, choć jak wyżej wskazano przesłuchani na rozprawie D. Ż. (1) i Z. D. bardzo oględnie relacjonowali przebieg zdarzenia.

Świadek H. P. przyznał, że głównym źródłem hałasu był ręczny wózek, przy którego pomocy dokonywany był rozładunek, jak również podał, że był on kontynuowany mimo trwającej interwencji policji (por. k.126).

Żaden kierowców nie przyznał natomiast, że to obwiniony P. O. wydał im polecenie kontynuowania rozładunku towarów.

Oceniając zeznania kierowców Sąd miał na myśli na uwadze, iż fakt zakłócania ciszy nocnej przez H. P. i J. B. w sposób opisany zarzutem między innymi w nocy z 13 na 14 czerwca 2012r został ustalony w treści prawomocnych już wyroków Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia w sprawach V W 603/13 i V W 606/13. Zeznania świadków kwestionujące powyższe ustalenia w ocenie Sądu nie mogły zostać uznane za wiarygodne.

Odnośnie zachowania obwinionego należało zauważyć, że w złożonych wyjaśnieniach (k.76) P. O. podał „Kierowcy zapytali mnie co mają robić i ja im powiedziałem, że mają skończyć to co zaczęli, nie pamiętam jak zareagował na to policjant”

Również świadek P. G. zeznała, że obwiniony wydał kierowcom polecenie kontynuowania rozładunku mimo trwającej w powodu zakłócania ciszy nocnej interwencji policji.

Mając na uwadze tak ocenione dowody i w oparciu o nieustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd uznał obwinionego P. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

W ocenie Sądu czynem swoim obwiniony wypełnił znamiona wykroczenia z art. 51§1 i 3 k.w.

Zgodnie bowiem z treścią art. 51§3 k.w. odpowiedzialności przewidzianej w przepisie art.51§1 k.w. podlega ten, kto podżega lub udziela pomocy do zakłócania spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego albo wywołania zgorszenia w miejscu publicznym. Zgodnie z treścią art.12 k.w. podżeganie polega na nakłanianiu innej osoby do popełnienia czynu zabronionego.

Zachowanie obwinionego polegające na tym, że w czasie trwającej interwencji policji powiedział kierowcom J. B. i H. P. aby kontynuowali rozładunek mając świadomość że interwencja jest wynikiem zakłócania przez nich ciszy nocnej wyczerpywało w ocenie Sądu cechy podżegania do popełnienia wykroczenia.

Sąd podziela pogląd, iż podżeganie do popełnienia czynu zabronionego można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim, a nadto, iż "Podżeganie może polegać nie tylko na wzbudzeniu u innej osoby zamiaru popełnienia przestępstwa, ale może także zmierzać do utwierdzenia innej osoby w zamiarze popełnienia przestępstwa, wcześniej przez tę osobę powziętym" (wyrok SA w Krakowie z dnia 28 maja 2002 r., II AKa 115/02, KZS 2002, z. 6, poz. 12)

W ocenie Sądu zachowanie obwinionego było zawinione, albowiem jako osoba dorosła winien sobie zdawać sprawę z konsekwencji swojego działania.

Przy wymiarze kary obwinionego Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 33 §1 – 5 kodeksu wykroczeń stosownie do których organ orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez

ustawę za dane wykroczenie, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego. Wymierzając karę, organ orzekający bierze pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia.

W ocenie Sądu karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu obwinionego i spełniającej wymogi stawiane karze przez wskazany wyżej art. 33 kodeksu wykroczeń jest kara grzywny w wymiarze 300 złotych, uwzględniająca obecna sytuację materialną obwinionego, a jednocześnie jego wiek i możliwości zarobkowe. W ocenie Sądu tak wymierzona kara spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących po stronie obwinionego, poza jego dotychczasową niekaralnością.

Na podstawie art. 118§1 k.w. Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i wymierzył mu opłatę w wysokości 30 złotych.